

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

سید هاشم سدید

۲۱ جولای ۲۰۱۵

کدام یک مسلمان است، انتحاری یا قربانی انتحاری؟

این مقاله را باید پنج - شش روز پیش می نوشتیم، اما چون فرصتی مهیا نشد، نتوانستیم آن را قبل از روز های عید بنویسیم. در روز های عید هم برو و بیا ها چنان مصروف ساخت که وقتی برای برداشتن قلم و نوشتن باقی نماند. امروز صبح، وقتی این مقاله را آغاز کردم، هنوز سری به رسانه های تصویری و گفتاری و نوشتاری نزده بودم و نمی دانستم اوضاع در کشور چگونه بوده است. جنگ، این پدیده نفرت انگیز، بدون شک در برخی مناطق کشور ادامه دارد و سایه شومش را هر روز بیشتر از روز قبل، به ویژه در شمال کشور گسترده تر می سازد و مردم باز هم و بیش از پیش از این ناحیه تحت فشار اند و رنج می برند. به گمان اغلب یکی - دو حمله انتحاری نیز تا کنون، بعد از یک وقفه سه روزه، در یکی دو محل صورت گرفته است و باز هم تعدادی از هموطنان ما که خود را پیرو دین محمدی می خوانند، هم کلمه می خوانند و هم نماز، هم روزه می گیرند، هم زکات می دهند و هم به زیارت خانه خدا رفته اند، یا آرزوی رفتن به آن مکان مقدس را دارند، قربانی وحشت طالبانی شده اند؛ حملاتی که هرازگاهی توسط فرستادگان ملا محمد عمر رهبر طالبان، یا عمال خود فروخته دیگر، به نام اسلام، یا به نام دفاع از دین، در این گوشه یا آن گوشه کشور به انجام می رسد؛ مانند، حمله انتحاری دو - سه روز قبل از عید در خوست، در کابل و در فاریاب، و حمله انتحاری خونینی حین افطاری در مسجدی در پلخمری و... که منجر به کشته شدن ده ها انسان، اعم از زن و مرد، و کودک و پیر و جوان شد و تعداد کثیری را هم مجروح ساخت.

ناگفته پیداست که حملات انتحاری چند روز گذشته طالبان در کشور ما تازگی ندارد. سالی از شکست و فرار طالب به پاکستان، مرکز تمام مخالفین دولت های مشروع و نامشروع افغانستان و طراح اصلی تمام کشتار، ناآرامی، بی ثباتی و بی امنیتی در کشور ما، نگذشته بود، که طالب این شیوه خشونتبار و غیرانسانی کشتار و دهشت افگنی را در میان مردم، برای وادار ساختن دولت دست نشانده به کرنش در برابر خواسته های خویش و خواسته های بادرانش، به دستور پاکستان روی دست گرفت.

چهارده سال از آن زمان می گذرد و طی این چهارده سال به هزاران افغان در اثر این گونه حملات وحشیانه جان های شیرین شان را از دست داده اند. همه مقتولان و مجروحان طوری که گفته شد معتقد به دین مبین اسلام، و مسلمان بوده اند - خواه زن خواه مرد و خواه کودک. از طرفی طالب نیز خود را مسلمان می نامد و جنگی را که به راه انداخته است، بیشتر به نام دین و به نام اسلام به راه انداخته است. در پشت تمام حملات انتحاری و جنگ مدلول و مقصود طالب دفاع از اسلام گفته شده است.

مسلمان در برابر مسلمان؛ آن هم هموطن؟! فکر نکنم که کاسه ای زیر نیم کاسه نباشد! مگر نگفته اند که "کند هم جنس با هم جنس پرواز؟" یا "کار د هیچ وقت دسته خود را نبریده است؟! " ممکن نیست که مسلمانان دست به کشتار مسلمانان بزنند! مگر این که یا قیامت نزدیک شده باشد؛ و یا این که بپذیریم که یکی از دو طرف به ناحق دعوای مسلمانی می کند!

در مسلمانی طالب اصلاً شک و شبهه ای وجود ندارد. کلام طالب، هر حرفش، مطابق هدایات اسلام و فرمایشات قرآن است. خداوند می فرماید: "وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ." بقره/۱۹۳. (و بجنگید با آنان تا دیگر فتنه‌ای نباشد و دین مخصوص الله گردد پس اگر دست برداشتند [از کفر] تجاوز جز بر ظالمان روا نیست".) طالب به این آیت استناد می کند و می کشد.

یا به این آیت: "وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا." جن/۱۸. (و مسجدها خاص الله است، پس هیچ کس را همراه الله صدا نزنید!) طالب مساجد را به خاطر همین انفجار می دهد که در آن نام غیر الله برده می شود!

یا: "الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا. نساء/۷۶. (کسانی که ایمان آورده اند در راه الله می جنگند و کسانی که کافر شده اند در راه شیطان می جنگند پس [با] یاران شیطان بجنگید که نیرنگ شیطان ضعیف است.) در شیطان بودن کرزی و احمدزی و عبدالله و یاران و حامیان شان کدام یک از ما می توانیم شک کنیم!)

شک کردن در مسلمانی طالب، شک کردن به قرآن و پیامبر و شک کردن به وحی است! در مسلمانی طالب هیچ وسواس و ظن و ربیبی وجود ندارد. طالب اسلام را مطابق به هدایات الهی و برحسب دین اجراء می کند. خط به خط. زن را در خانه زندانی می کند؛ مکاتب را می بندد؛ مدرسه های دینی را بازگشائی می کند، گمراهان را با تأدیب محتسب به راه می آورد؛ دولت را "امارت" می نامد؛ مسؤل اول امارت را "امیرالمؤمنین" می خواند؛ اداره امر به معروف و نهی از منکر را ایجاد می کند؛ از دواج دختر نه ساله را شرعی و مجاز می داند؛ ریش کمتر از یک قبضه را غیراسلامی می خواند؛ دست سارق را می برد؛ سنگسار و محکمه صحرائی را اجراء می کند و...، همه این دساتیر طبق هدایات قرآن و پیامبر است.

پس طالب را نامسلمان خواندن، در واقع بی خیری انسان از اسلام و دشمنی با طالب را نشان می دهد. و دشمنی با طالب در اصل و اساس دشمنی با اسلام است. اسلام همان است که طالب می گوید؛ نه آن که قربانیان حملات انتحاری قبل از مرگ شان مدعی آن بودند.

معیار طالب برای اسلام قرآن و اوامر الهی، بدون کم و کاست، بدون اهمال، بدون درنگ و بدون علت تراشی است. در واقع معیار هر انسانی که خود را مسلمان می نامد، طبق اوامر الهی، باید قرآن و حدیث باشد! این ادعا که طالب اصلاً نه مسلمان است و نه از اسلام خبر دارد، به هیچ وجه درست نیست! اسلام همین است که طالب می گوید؛ و اگر اسلام همین است، پس دیگران نمی توانند، هر قدر هم ادعا کنند، مسلمان خوانده شوند. و چون مسلمان خواندن آن ها صحیح نیست، پس در مرگ شان هم، هر قدر فجیع و دلخراش باشد، ماتم کردن روا نیست!!!

۲۰۱۵/۰۷/۲۰